

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Så vil jeg da bare tilkendegive, at det er jeg glad for. Jeg synes, det er vigtigt, at samarbejdet i Folketinget er ekstra godt, når det handler om etiske spørgsmål, for vi taler jo sådan set om lovreguleringen af fremtiden og fremtidens generations dagligdag. Så det er meget vigtigt.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet – jo, undskyld, der er en kort bemærkning mere til justitsministeren fra hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når ministeren udlægger min ordførertale sådan, at SF siger totalt nej til forslaget, kan det jo skyldes to forhold. Enten er det, fordi ministeren ikke sådan rigtig har hørt efter, hvad det var, jeg sagde, eller også kan det være, fordi det kniber for ministeren at forstå min vestjyske dialekt.

Jeg skal ikke gå ind i, hvad der er grunden, men egentlig kun rette det derhen, at min ordførertale klart gav udtryk for, at vi vil have lov til at lave nogle klare afvejninger af de menneskelige lidelser, som man eventuelt kan afhjælpe ved at anvende kloning m.v. i forhold til, hvad det er for lidelser, dyrene får i den sammenhæng. Jeg sagde sådan set også, at det skulle beskrives meget specifikt, og at det skulle være områder, hvor det var meget svært at finde alternative behandlingsformer.

Kun det her for lige at præcisere, at ministerens udlægning af vores ordførertale ikke var helt korrekt.

KL 11.05

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker da hr. Kristen Touborg for præciseringen af SF's holdning. Jeg vil da godt indlede med at sige, at det bestemt ikke er hr. Kristen Touborgs dialekt, der er noget i vejen med. Der er ingen, der har en mere charmerende dialekt end hr. Kristen Touborg, og jeg forstår hvert et ord, hr. Kristen Touborg siger.

Jeg tror nok nærmere, det var SF's udlægning af lovforslaget, der måske gjorde mig lidt skuffet: det her med at åbne en ladeport. Selv om hr. Kristen Touborg jo har meget mere forstand på ladeporte, end jeg har, så er der altså ikke tale om nogen ladeport her. Det er en præcisering og

lovregulering af de regler, der allerede i meget vidt omfang gælder i dag, men altså også en præcisering af en restriktiv praksis.

Det, som hr. Kristen Touborg i hvert fald nu meget, meget klart præciserer, medvirker jeg meget gerne til, og så tror jeg faktisk, at der er en mulighed for, at SF og regeringen finder hinanden i den her sag, og det er jo præcis det, der er regeringens intentioner. Det er, at den afvejning mellem de positive hensyn og de negative følger skal foretages i hvert enkelt tilfælde, og de lidelser, dyret udsættes for, skal veje meget tungt i forhold til det positive, en tilladelse kunne medføre. Så det er helt afgørende, og det må vi så arbejde videre med at få præciseret under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Således præciseret kan vi sige tak til justitsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forældelse, skærpelse af straffen for falske afsonere m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er et forslag, der tidligere har været til første behandling, så jeg skal ikke bruge meget tid på det.

Det første element i forslaget vedrører jo den strafferetlige forældelse, og som sidst er vi enige i de ændringer, der sker. Vi opfatter det som en forenkling og også som en skærpelse. Det er vi enige i.

Det andet element, spørgsmålet om falske afsonere, er måske mere spektakulært. Der har jo som bekendt været nogle historier i pressen om, at man har betalt sig fra at komme i fængsel ved at betale en anden. Vi er fuldkommen enige i ministerens forslag om, at vi forsøger at dæmme op for det ved at sætte strafferammen i vejret.

Vi støtter altså lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Jeg vil prøve at gøre det lige så kort. Det er jo rigtigt, at det allerede har været til første behandling.

Vi støtter i Socialdemokratiet de to dele, der er i lovforslaget. Den første del har jo sit udgangspunkt i det såkaldte Brydesholtudvalg, som jo har færdiggjort deres arbejde om data- og økonomisk kriminalitet, og vi støtter de ændringer, der på baggrund heraf er lagt op til i lovforslaget.

Når det vedrører spørgsmålet om fupfanger, som de også populært er kaldt, støtter vi også de strafsærpelser, der her er lagt op til. Det kriminelle miljø er jo barsk, og det skal ikke være sådan, at der er stærke grupper i det kriminelle miljø, som udnytter svage grupper i det kriminelle miljø til så at sige at tage over, når de skal ind og afsone deres straf. Derfor støtter vi det her.

Men det er også klart, at vi jo stadig lægger vægt på de løfter, som justitsministeren har givet i et samråd i Retsudvalget, og vi håber selvfølgelig, at der nu er kommet styr på denne her del af det kaos, som også hersker i kriminalforsorgen.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Den næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Da Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på hans

og Dansk Folkepartis vegne fremføre følgende bemærkninger:

Forslaget fra justitsministeren indeholder to overordnede dele.

For det første en stramning af reglerne for forældelse i straffelovens § 93. Bl.a. indføres der på et af områderne minimumsregler for forældelse i visse sager, og det synes Dansk Folkeparti er ganske fornuftigt. Vi synes, det er utåleligt, at man har haft forældelsesregler på under 5 år, og det er godt, at man får sat en minimumsgrænse for det.

Kl. 11.10

Vi synes, det er godt, at man øger forældelsesfristerne ved bødestraffe, og det er godt, at der skabes bedre mulighed for politiet i at afbryde de forældelsesfrister, som nu engang løber.

For det andet indeholder forslaget et styrket indgreb over for falske afsonere. På begge punkter mener Dansk Folkeparti at forslagene går i den helt rigtige retning. Det kan selvfølgelig ikke være rigtigt, at kriminelle undgår deres straf, ved at sager forældes, ligesom det heller ikke er rimeligt, at den dømte ikke straffes, men i fængslet afløses af en falsk afsoner.

På begge de punkter er der brug for stramninger i lovgivningen, og derfor ser Dansk Folkeparti positivt på nærværende forslag.

Dansk Folkeparti ser endvidere en mulig løsning på problemet med de falske afsonere i et nationalt id-kort, som vil kunne medvirke til at gøre det sværere at snyde som falsk afsoner. Det forslag håber Dansk Folkeparti at der kan vinde opbakning til blandt Folketingets partier.

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Også her er der tale om en genfremsættelse, og jeg skal i det store og hele henvise til, hvad den konservative ordfører sagde under førstebehandling sidste gang, og blot her ridse op, at det, vi jo taler om, er, at der i dag er et regelsæt, der gør, at der sker en forældelse f.eks. i forhold til bødekrav efter 5 år. Det vil sige, at hvis man som den, der skylder en bøde, er i stand til at trække det i langdrag ud over 5 års tid, så har man faktisk den mulighed at få frafaldet den gæld, man har. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at man ved at trække tingene i langdrag på den måde kan slippe for at skulle betale den bøde, man egentlig skulle.

Så en forlængelse af muligheden for at få afdraget bøden eller få bøden kradset ind i statskassen er jo selvfølgelig på sin plads her, men dog selvfølgelig med den klare opfordring til myndighederne, at man ikke af den årsag føler, at det er en sovepude, så man bare kan vente med at begynde at sørge for at få pengene i kassen. Det skal det selvfølgelig ikke være.

En forlængelse er fint, og det er hensigtsmæssigt, for bøder skal jo betales, også selv om det kan tage lidt længere tid at få det gjort.

Den anden del af forslaget handler om de her falske strafafsonere. Den ene part, nemlig den, der er så glad for at sidde i fængsel, at han ligefrem gør det på vegne af en anden, får så her muligheden for at sidde noget længere tid i fængsel, ved at man forhøjer straffen fra 6 måneders fængsel til 1 års fængsel. Så for hans vedkommende er der for så vidt ikke så meget at gøre andet end at sige tillykke. Når han nu så gerne vil sidde i fængsel, så får han også mulighed for at gøre det i endnu længere tid.

Men for den anden part i en sådan aftale om at lade en anden afsoner for sig, som jo så er den, der går rundt på fri fod og bestemt ikke har lyst til at komme i fængsel, sker der så tilsvarende en fordobling af straffen. Så det er hensigtsmæssigt, og det er et forslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det lovforslag, vi her behandler, består i virkeligheden af to lovforslag. Da forslaget blev fremsat i den tidligere samling, fremførte vores daværende ordfører, fru Elisabeth Arnold, det problem. Jeg skal ikke undlade at genfremsætte de kritiske bemærkninger i forhold til det faktum, at regeringen ofte sætter flere forslag sammen i et enkelt lovforslag. Hvis man er for det ene, bliver man også nødt til at tage det andet. Er man imod det ene, bliver man også nødt til at stemme imod det andet. Det er lidt besværligt, og det er altså ikke særlig fremmende for lovgivningsarbejdet her i Folketinget.

I Det Radikale Venstre er vi sådan set forstående over for ændringer om regler for forældelse, mens vi er langt mere kritiske i forhold til stramningerne af strafferammen i forhold til fupafsonere.

Hvad angår reglerne for forældelse, er det muligvis velbegrunderet at ændre reglerne. Der er afgivet betænkninger fra Straffelovrådet, som justitsministeren i det store og hele følger, men der er også ulemper. Forældelsesfristerne vil blive længere, og det vil betyde længere efterforskningsstider, fordi politiet vil prioritere efter de forlængede frister. Vi er sikre på, at det i mange tilfælde vil være godt med forlængede forældelsesfrister, fordi de vil skabe mere ro om efterforskningen, men der er altså ikke tale om nogen former for mirakelløsninger.

Hvad angår fupafsonere, er der ingen tvivl om, at det skal være strafbart at presse eller hyre nogen til at afsoner for sig. Strafferammen er da også i dag 6 måneders fængsel. Der er afsagt ganske få domme i sådanne sager, og dommene har, så vidt jeg er orienteret, lydt på henholdsvis hæfte og fængsel i 20 dage. De domme, der blev afsonet falsk, var på henholdsvis 6 og 14 dages hæfte.

KL 11.15

Det er svært at se behovet for at hæve strafferammen, medmindre der altså er tale om ren symbolpolitik. I det hele taget må det vække undren, at justitsministeren overhovedet har fundet lejlighed til at hæve netop denne strafferamme.

Jeg ved godt, at problemet har været omtalt i medierne, men det er som sagt meget få domme, der har været afsagt i sager om fupafsonere. Og der må kunne stilles ganske berettiget tvivl ved nødvendigheden af denne del af lovforslaget. Det ville være godt at vide, om justitsministeren selv tror, at dette forslag ændrer noget som helst på den anden side af Christiansborgs tykke mure. Det vil jeg på Det Radikale Venstres vegne have lov at tvivle stærkt på.

Vi går positivt til arbejdet i udvalget, men vi er som sagt kritiske over for den del, der handler om fupafsonere.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll siger om strafferammerne, at dommerne i dag ikke bruger de muligheder, der ligger i loven. Men er Det Radikale Venstre ikke enig i, at det er godt, hvis vi kunne få hårdere straffe på det her område? Er det ikke rigtigt, at det ville have en både individual- og generalpræventiv effekt? Og er det så ikke et rigtigt signal at sende til domstolene her fra Folketingets side, at vi rent faktisk tager det her seriøst og derfor hæver strafferammerne?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Så vidt jeg er orienteret, er det meget få af disse sager, der overhovedet kommer til domstolene. Og hvis man gerne vil opprioritere, at der bliver gjort noget i forhold til fupafsonere, synes jeg, man skulle starte med at sørge for, at der bliver opdaget nogle sager om det her, i stedet for bare at hæve strafferammen, hvis det alligevel på en 5-10-årig periode alene drejer sig om et par eller tre fupafsonere.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og således Det Radikale Venstre på den måde bakker op om, at der skal ske øgede bevillinger og øget tilførsel til politiet, for det er vel det, som man så lægger op til. Jeg er glad for, at man også i forhold til de finanslovforhandlinger osv., der har været, nu tilkendegiver det så klart fra Det Radikale Venstres side.

Men kan vi ikke godt alligevel blive enige om, at med en øget strafferamme sender man fra Folketingets side et godt signal både til anklagemyndigheden, til politimyndighederne og til domstolene – alle dem, som rent faktisk regulerer det her – om at sørge for, at det er de rigtige, der afsoner, og at de ikke bare kan sende folk, venner ind at afsoner for sig i fængslerne mod betaling? Er det ikke et rigtigt signal at sende, at det her tager vi alvorligt, fordi det skal være dem, som har begået de kriminelle handlinger, der også afsoner? Alt andet er uacceptabelt. Er det ikke den linje, vi skal have?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

For det første vil jeg gerne have mig frabedt at få lagt ord i munden i forhold til, hvordan Det Radikale Venstre vil opprioritere eller nedprioritere i finanspolitikken, når det drejer sig om retsområdet frem for andre områder. Jeg skal afvise, at hr. Morten Messerschmidt kan konkludere, som han gør, ud fra de faldne bemærkninger fra min side.

Med hensyn til det andet, der drejer sig om, hvilke signaler vi vil sende, vil jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke mener, at der er behov for at sende et stærkere signal på det her område. Der er tydeligvis ikke fundet lejlighed til at rejse særlig mange af de her sager, og i de sager, der er blevet rejst, bevæger vi os stadig i den alleral-

lerførste del af strafferammen, altså 6 og 14 dage, og langt fra de 6 måneder, som er strafferammen i dag. Så jeg kan heller ikke bekræfte hr. Morten Messerschmidts formodninger på det område.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører.

Pernille Frahm (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg læse hendes tale op for hende.

Forslaget om forlængelse af strafansvar er jo stort set en opfyldelse af Brydesholdtbetænkningens forslag. Så den del af lovforslaget kan SF støtte.

De indvendinger, der har været imod det delte tema, synes vi ikke er af en sådan karakter, at vi ikke kan støtte den del af lovforslaget.

Men når det drejer sig om forøgelse af strafferammer for falske afsonere, er SF's udgangspunkt, at det er en lidt besynderlig sag, vi står med her. Vi har haft justitsministeren i samråd. Hun har meddelt, at Kriminalforsorgen stort set slet ikke kender til nogen sager.

Kriminalforsorgen har lavet om på sine rutiner. I langt højere grad end tidligere kontrollerer man nu nøje ved hjælp af billedlegitimation osv., at det ikke er til at forestille sig, at det vil kunne ske.

Derfor er det vores opfattelse, at det her lidt er et spil for galleriet – det synes jeg også lige man kunne høre på ordvekslingen før, men det var et sidespring – at man nu går ind for den eneste måde, højrefløjens tilsyneladende kan forestille sig at løse problemer på, nemlig at forhøje strafferammerne.

Kl. 11.20

Vi skal i stedet for sikre, at Kriminalforsorgen har ressourcer nok til at tjekke, at de mennesker, de putter i fængsel, faktisk er de rigtige. SF mener, det er helt vildt, at man begynder at snakke om forhøjelse af strafferammen. Man skal simpelt hen forhindre, at den kriminalitet overhovedet kommer til at finde sted. Det er det spørgsmål, som vi vil bruge lidt tid på i udvalgsarbejdet, blandt nogle stykker til.

Generelt støtter vi den første halvdel, og så tager vi en diskussion i udvalget om den anden halvdel.

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Jeg ser ingen ordfører fra Enhedslisten. Og så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

For så vidt angår det her lovforslag, vil jeg da gerne indlede med at takke for den brede opbakning, der har været til det. Lovforslaget gennemføres jo som en revision af straffelovens generelle regler om forældelse og bygger på Straffelovrådets betænkning.

Jeg er da glad for, at faktisk alle partier har udtrykt, at de meget langt hen ad vejen er enige i, at det har været nødvendigt med en ændring af forældelsesreglerne. Her tænker jeg dels på de forældelsesfrister, som er inden for overtrædelser af skatte-, told-, afgifts- og tilskudslovgivningen, dels på de forældelsesfrister, der gælder i forhold til bøder, hvor vi jo har haft et problem i forhold til at kunne inddrive bøderne effektivt. Så den del af det er jeg meget glad for at der har været så stor opbakning til.

I forhold til den anden del af lovforslaget, som har til formål at skærpe straffen for den, der tilskynder en anden til at afsonne en fængselsstraf i sit sted, og falske afsonere, har der været noget blandede udmeldinger. Jeg vil godt sige, at for regeringen har det jo været helt afgørende efter de sager, som har været omtalt i medierne, om vi på forskellig vis kunne medvirke til at forhindre, at folk optrådte som falske afsonere.

Jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at det ikke er en korrekt udlægning af de samråd, der har været i Retsudvalget, at sige, at falske afsonere er et ikkeeksisterende problem. Det, jeg har givet udtryk for i Retsudvalget, og det, jeg har givet udtryk for i den offentlige debat, er, at det, som et enkelt formiddagsblad har pustet op til at være et meget stort generelt problem, ikke er det efter Kriminalforsorgens opfattelse. Tværtimod siger Kriminalforsorgen, at der muligvis er et problem, men at det er af en helt anden og langt mindre størrelse.

Ikke desto mindre, selv om det måske er et lille antal, er det jo krænkende for alle, at de personer, der skal ind og afsonne, betaler andre for at gøre det i deres sted. Derfor har Kriminalforsorgen også for længst gennemført masser af regelændringer, der skulle medvirke til gøre noget ved det her problem og at snuppe de folk, der går ind og afsoner for andre.

Derudover lægger vi altså også op til en strafskærpelse, som jeg synes er rigtig, så der er en

bredere strafferamme for domstolene at benytte sig af. Det kan man selvfølgelig have flere forskellige holdninger til.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll kom med sådan en mere lovteknisk kritik af, at når vi laver ændringer af straffeloven, hvor det er forskellige paragraffer, man går ind og ændrer på, puljer man tingene, og det skulle være et problem i sig selv.

Det kan man såmænd godt have fine juridiske holdninger til, og hver ting for sig, men jeg må sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at den tidligere SR-regering såmænd gjorde det her hver evig eneste dag. Så det er en generel måde at lovgive på.

Selvfølgelig skal man ikke blande ting, der intet har med hinanden at gøre, sammen, men jeg tror, man må acceptere, at hvis Folketinget skal kunne arbejde og vi ikke skal overdynges med lovforslag, kommer der lovforslag, som har flere elementer i sig, men som vedrører det samme område.

Jeg anerkender sådan set, at man kan tage en lovteknisk diskussion om, hvorvidt det er godt eller ikke godt formålsmæssigt, og det er selvfølgelig et problem for et parti, hvis de kun støtter enkelte dele af lovforslaget. Men jeg vil sige, det altså er noget, man har gjort i årevis, og der er sådan set gode begrundelser for det. Og jeg synes, der i det her tilfælde er et godt grundlag for, at man behandler tingene samlet.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at de spørgsmål, der er blevet rejst her under førstebehandlingen, medvirker jeg naturligvis positivt til at besvare uddybende under den efterfølgende udvalgsbehandling. Men tak for opbakningen fra de fleste af Folketingets partier.

Kl. 11.25

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**6) Første behandling af lovforslag nr. L 10:
Forslag til lov om ændring af konkursloven og
konkursskatteloven. (Revision af reglerne om
gældssanering).**

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Pind (V):

L 10 er en genfremsættelse af L 128 fra sidste valgperiode. Forslaget tager helt grundlæggende sit udgangspunkt i Konkursrådets lovudkast.

I Venstre tror vi først og fremmest på, at man skal betale sine købmandsregninger. Der er hensyn at tage til debitor, javel, men der er altså også kreditorer, der skal have deres liv til at hænge sammen, og det er med forsigtighed, at man skal nærme sig spørgsmålet om fra statens side at medvirke til at fjerne kreditors private ejendomsret, nemlig kreditors retmæssige fordringer.

Jeg vil godt allerede nu forudskikke, at jeg under udvalgsbehandlingen vil søge afklaret, hvor langt ned i tidsperiode staten egentlig kan gå i forhold til at fjerne kreditorenes fordringer på debitor.

Forslaget lægger op til, at perioden, hvorindenfor debitor skal afdrage sin gæld, kan ned-sættes fra 5 til 3 år. Der skabes en nemmere adgang til gældssanering, der skabes ensartethed, og det egentlige sigte med lovforslaget er at gøre det nemmere at drive erhvervsvirksomhed for iværksættere, altså at sikre, at folk, der er ramt af uheldige omstændigheder og går ned, får mulighed for at skabe sig en selvstændig tilværelse igen. Det skal kort og godt styrke iværksætterkulturen. Det er der også behov for i det danske samfund.

Afvejningen bliver naturligvis at sikre, at folk, som svindler og bedrager, altså mennesker, der konstant spekulerer i ikke at betale deres regninger, ikke får mulighed for at udnytte disse regler. Der lægges også op til sikring af disse forhold, men også dette vil Venstre søge afdækket nærmere under udvalgsarbejdet.

Et spørgsmål, som også vil have vores interesse, er spørgsmålet om den offentlige fortrinsstilling i relation til gæld. Venstre ønsker så vidt muligt at ligestille private og offentlige kredito-

rer. I det hele taget er der i lovforslaget en lang række principielle diskussioner, det vil være nødvendigt at føre inden den endelige vedtagelse.

Venstre støtter under alle omstændigheder intentionerne i lovforslaget og ser frem til et grundigt udvalgsarbejde.

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Den næste ordfører er hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Når en gældende lov har nået skelsår og alder, er det rimeligt at se den efter, navnlig så betydningsfulde love som dem, der gælder for konkurser. Konkursbeskatning, herunder gældssanering, må være tidssvarende af hensyn til erhvervslivet og til individerne.

Gældssanering var og er en fornuftig ordning. Den kan sikre og bevare arbejdspladser, samtidig med at den kan gøre en udsigtsløs gæld noget bekvemmere at leve med og betale af på, og derfor må reglerne altid følge udviklingen.

Derfor er vi tilfredse med det kvalificerede arbejde, som Konkursrådet har leveret som det egentlige forarbejde til disse lovændringer. Jeg vil også påpege, at vi får bedre love af et grundigt forarbejde, når politikerne har en række paner, råd, nævn og udvalg til at spørge om råd og dåd.

Jeg skal ikke berøre det konkrete indhold af alle syv hovedpunkter, som ændringslovforslaget indeholder, men udtrykke Socialdemokratiets tilfredshed med de justeringer, som navnlig vil komme de såkaldt håbløst forgældede til undsætning.

Lovforslagets hensigt er at give mennesker i bundløs gæld lidt lempeligere vilkår, og det bliver nu mere direkte skrevet ind i loven, hvad betingelserne er for at opnå gældssanering. På den ene side skal man naturligvis betale, hvad man skylder andre, men på den anden side skal vi også sørge for bedre betingelser for, at skyldnerens forhold ikke længere bliver en permanent gælds-fælde.

Vi er tilfredse med, at den nye, højere detaljeringsgrad i loven kan gøre både skyldnerens og kreditorernes retsstilling mere forudsigelig og ensartet.

Justitsministeriet vil fremover i bekendtgørelsesform få ret til at fastsætte regler for det beløb, som en skyldner skal betale sine kreditorer, og